

Tárgy: más ügyvéd lejárata, ügyvédek egymás közti kapcsolattartása, hivatása hagyományainak megfelelő érintkezés követelménye

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2025. F. 128/12.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2025. május 5. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 1 rb szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

írásbeli megrovás

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000 Ft, azaz Nyolcvanezer forint átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

Indokolás

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő a Budapesti Ügyvédi Kamara előtt a vezető fegyelmi biztosnak címezve 2024. június 21-i érkezéssel bejelentést tett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, melyben álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédhez nem méltó magatartást tanúsított és ezáltal megsértette az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló rendelkezéseit. A jogsértések megjelölésére felhívta a 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat 11.5., 11.8., 13.1. 13.4. és 13.4. pontjait.

A vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot 2024. június 27-én elrendelte. Határozatában felhívta az eljárás alá vont ügyvédet a vizsgálat lefolytatásához szükséges releváns iratok csatolására és a felhívással együtt megküldte az előzetes vizsgálat elrendelésére okot adó bejelentés másolatát. Az előzetes vizsgálat elrendeléséről a bejelentő értesítést kapott.

Az eljárás alá vont ügyvéd az észrevételeit az ügyben általa az elbíráláshoz relevánsnak tartott iratokkal együtt megküldte. Nyilatkozata szerint nem tanúsított olyan magatartást, mely fegyelmi vétséget valósított meg, így kérte az előzetes vizsgálatot megszüntetni. Védekezésében többek között arra hivatkozott, hogy a bejelentés benyújtására nem került volna sor abban az esetben, amennyiben az üzleti- és banktitok megsértése miatt a bank megbízásából nem kezdeményezett volna eljárásokat a bejelentővel és principálisával szemben.

Az eljáró fegyelmi biztos az előzetes vizsgálat határidejét három hónappal meghosszabbította.

A bejelentő erre vonatkozó felhívás nélkül nyilatkozatot tett közvetítői eljárásban való részvétel lehetőségére.

A fegyelmi biztos 2025. február 7-én hozott határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben a 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzata az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól (ÜESZ) 2.1. pont, 11.8., 12.1., 03.1. és 13.4. pontjaiban foglalt etikai szabályok megsértése okán azzal, hogy az Üttv. 107. § a) pontban meghatározott 1 rb fegyelmi vétséget követett el, miután megvalósította a hivatás hagyományainak nem megfelelő, ügyvédhez méltatlan érintkezés és kapcsolattartás fegyelmi vétségét.

A Fegyelmi Tanács az ügyben tárgyalást tűzött.

A tényállás:

A bejelentő, mint ügyvédjelölt a [...] Ügyvédi Iroda alkalmazottjaként bekapcsolódott az ország számtalan bírósága előtt az iroda ügyfeleivel – mint gazdasági társaságokkal – szemben indított gazdasági perekbe. Ezeket a pereket bank indította az eljárás alá vont ügyvéd képviseletével, az alpereseket a [...] Ügyvédi Iroda képviselte. Ennek során a bejelentő járt el.

A perek alapjául szolgáló ügylet vállalkozások bank által kereskedelmi finanszírozása volt, melynek biztosítékául a bankkal szerződött adósok a saját vételárbevételüket engedményezték a bank részére. A finanszírozott gazdasági társaságok nem teljesítették az általuk vállalt szállításokat a megrendelői – vevői – részére, így a vevők a banknak nem fizették a biztosítékként szolgáló engedményezett vételárat. Ez utóbbi vevő cégeket perelte a bank, és képviselte a [...] Ügyvédi Iroda és a nevében eljáró bejelentő. A vevők, mint sértettek, akiket a [...] Ügyvédi Iroda és a bejelentő képviselt, feljelentést is tettek. Az így indult nyomozati eljárásban sértettként a bank is részt vett. Az eljárás alá vont ügyvéd által képviselt bank a rendőrség felhívására benyújtotta az ún. Belső jelentést azzal a közléssel, hogy az üzleti titoknak minősül és külön rendelkezést tett arra, hogy a banktitkot és üzleti titkot képező információhoz ne férjenek hozzá illetéktelenek, így különösen az egyéb sértettek. Az eljárás során a bejelentő az iratot megszerezte és a bank által indított polgári perekben, melyek alperesei a büntető eljárások sértettjei is voltak, az alperesek pernyertessége érdekében, mint az alperesek jogi képviselője benyújtotta. Az egyes eljáró bíróságok a bizonyítékként benyújtott ún. Belső jelentést jogsértőnek minősítették és megtagadták bizonyítékként való értékelését.

A nyomozó hatóság nyomozást folytat a 2012. évi C. tv. 418. §-ba ütköző és aszerint minősülő jogtalan előnyszerzés végett elkövetett üzleti titok megsértése büntett megalapozott gyanúja miatt, mely a közléskor vizsgálati szakaszban volt.

A bejelentő 2022. szeptember 28-án levélben fordult az eljárás alá vont ügyvédhez. A levél búcsú részében felsorolta az ő eljárásához illeszthető ügyvédi irodákat.

A levélre az eljárás alá vont ügyvéd az érdemben 2022. október 7-én válaszlevelében írott álláspontját követően a levél záró részeként előadta, hogy *„Végezetül engedje meg Ügyvédjelölt úr, hogy bár az Ön levelében szerepelt, de én mégis mellőzzem ügyvédi irodánk valamennyi tagjának, alkalmazott ügyvédjének és ügyvédjelöltjének, valamint az irodánkkal együttműködő más ügyvédi irodáknak és ügyvédeknek a felsorolását!*

Lehet, hogy én 30 év ügyvédi múlttal a hátam mögött már túl konzervatív vagyok ebben a kérdésben, de szerény véleményem szerint a képviselt ügy szempontjából a felsorolásnak jelentősége nincs. Egy ügyvédi iroda pedig nem attól tűnik komolynak vagy komolytalannak, hogy annak hány tagja vagy együttműködő partnere van. Hosszú távon sokkal inkább az számít, hogy az ügyvéd mennyire megalapozott jogi álláspontot képviselt az ügyben.”

A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között tovább folyt a levelezés, a bejelentő által írott levél a későbbiekben már csak saját nevét tüntette fel. A bejelentő 2022. december 12-én az eljárás alá vont ügyvédhez intézett e-mail levelében tegező hangon szólította meg az eljárás alá vont ügyvédet. Az eljárás alá vont ügyvéd még aznapi válaszlevelében közölte, hogy *„Arra azonban nem emlékszem, hogy bármikor is megbeszéltük volna, hogy mi ketten tegeződni fogunk egymással. Ha jól emlékszem, személyesen nem is találkoztunk, így kezet se fogtunk. Minden bizonnyal ennek is eljön majd az ideje, és – ahogy hallom – hamarosan Ön sikeresen leteszi a szakvizsgáját. Ezt követő személyes találkozásunk során természetesen fel fogom Önnek ajánlani, hogy tegeződjünk, addig viszont arra kérem, hogy tartsa magát a bevett illetemti szabályok szerint a magázódó formához. Hogy ez nem idegen az ügyvédek közötti kapcsolatban, arra jó példa a múlt héten megtartott kamarai bizottsági ülés, ahol még a korombeli kollégákkal is magázódtunk, mert korábban személyesen még nem találkoztunk, alkalom pedig a tegeződésre nem volt. Kollégális üdvözzel”*

A bejelentő erre adott válasza szerint biztosította az eljárás alá vont ügyvédet arról, hogy kérését tiszteletben tartja és annak elismerése mellett, hogy személyesen még nem találkoztak és valóban nem fogtak kezét, azt megtehetik ügyvédjelöltként is. Majd, ha a szakvizsgáját is teljesítette „Kolléga úr által hagyományteremtő céllal megindított magázódásához azt követően is ragaszkodnék majd, hiszen mégis csak három évtizeddel több szakmai tapasztalattal bír. Kamarai közéleti aktivitását illetően pedig külön elismerésemet fejezem ki.”

Az eljárás alá vont ügyvéd ugyanazon nap késő óráiban ismét levelet írt a bejelentő részére. *„Az Ön narcisztikus öntelt gögje és felsőbbrendűségének abszurd tudata érzékelhetően elvakítja és gátolja Önt abban, hogy realisan szemlélje és értse a világban a magázódás és a tegeződés közötti különbség szükségességét és annak okát. Ez az ösztönös neveltlenség és tudatlanság azonban alapvetően nem az Ön hibája! Nem tehet róla! Nyugodjon meg!*

Ön láthatóan képtelen befogadni azt, hogy mi idősebb kollégák esetleg tiszteletből magázódunk egymással. Gondolkodás helyett dühből írt soraiban arról hablatyol, hogy én teremtek hagyományt ezzel a kamarában. Teszi ezt azért, mert jó láthatóan alapfogalmi sincsenek az illemről, ami azonban – mint írtam – nem az Ön hibája. Ugyan ebben a korban az ember már nevelhetné is magát, de általában a szülőknél kell(ene) ezeket az alapismereteket még gyerekkorban átadni, vagy ennek hiányában később az ügyvédjelölteknek a principálisnak volna szükséges megtanítani. Ez Önnél nem sikerült, biztos nem Önben volt a hiba!

Ön tehát jogilag teljesen vétlen abban, hogy korábban nem tanulta meg, amit illetet volna! Így sajnos még felnőtt korában is vétlen a saját önteltségével szemben. Önnel eddig – gondolkodás és tisztelet helyett – csak annyit sikerült megtanulnia, hogy ismeretlenül is szándékosan sértegesse azt az idősebb kollégát, aki rá merészelt mutatni az Ön hibáira! (Holott Ön hibátlan, mint a narcisztikusok általában!...)

Az eljárás alá vont ügyvéd ezt követően a bejelentő figyelmébe ajánlotta Bánki Györgynek „A legnagyobb könyv a narcizmusról” című könyvét, amelyből idézett is. Majd folytatta *„Sajnos úgy tűnik, hogy önön személyes korlátai megátolják abban, hogy szembenézzen önmagával, de a jó hír az, hogy amennyiben a narcisztikus személyiség felismeri, hogy segítségre van szüksége, akkor a szakember oldhat ezen a frusztrált, állandó feszültségen. A rossz hír viszont az, hogy általában a narcisztikusok meg vannak győződve arról, hogy nekik nincs szükségük szakemberre, mert maguktól is tökéletesek! Ismeretlenül is arra tippeltem, hogy Ön valószínűleg ez utóbbi kategóriába tartozhat, amin viszont kutya nehéz lesz változtatnia! A magam részéről ezért az Önnel folytatott levelezést Kopátsy Sándor közgazdász soraival zárom: „Az okos ember akkor lesz bölcs, amikor az ostobákkal már nem vitatkozik.”*

A bejelentő értetlenségét fejezte ki válaszlevelében, egyben megnyugtatta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy sem szakmai, sem magánéleti düh nem dolgozik benne. Elismerő szavait csupán jó szándékból írta, de téves felismerésnek tartja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd elismerésére vágya, mely állítást visszautasít annak ellenére, hogy az eljárás alá vont ügyvéd szakmai életútját a korábbiakban becsülendőnek tartotta. A levelet „Remélem kollégiais üdvözlétemet elfogadja.” mondattal zárta.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2022. december 13-án válaszolta meg ez utóbbi levelet, melyben hivatkozott arra, hogy „Dr. Martha Stout amerikai pszichológus a „Szociopata a szomszédom” c. könyvét 2005-ben írta meg és 2020-ban adták ki hazánkban: „jelenleg a szociopata gyógyíthatatlan, ráadásul a szociopata szinte sosem szeretnék, hogy „kigyógyítsák őket” (179. oldal 1. bekezdés) Ezért kár lenne több időt szánnom Önre”.

A fenti levélváltást követően, de nem azzal összefüggésben az eljárás alá vont ügyvéd a bank képviselőjében feljelentést tett [...] ügyvéddel és a bejelentővel szemben üzleti titok megsértése büntetnének, valamint gazdasági titok megsértésének gyanúja miatt. A nyomozó hatóság a 2012. évi C. tv. 418. §-ba ütköző és aszerint minősülő jogtalan előnyszerzés végett elkövetett üzleti titok megsértése büntetett megalapozott gyanúja miatt folytat nyomozást. Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése szerint a feljelentés váltotta ki a bejelentőben bejelentésének megtételét.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd jogi álláspontját is kifejtette, amennyiben az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerint: Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Meglátása szerint a levélben megfogalmazott álláspontja véleménynyilvánítás az ellenérdekű fél jogi képviselőjét ellátó személyről. Változatlan véleménye szerint nevetlen és nárcisztikus személyiségegekkel rendelkező ügyvédjelöltre nyilatkozott. A véleménynyilvánítás szerinte védelem alatt áll, levelei nem tartalmaznak kirekesztő, emberi méltóságot sértő megállapításokat, közléseket, levelei nem voltak sértőek. Ez utóbbi körülményre utal az a tény, hogy amennyiben a bejelentő sérelmesnek tartotta volna a levelekben foglaltakat, nem várt volna bejelentésével két évet.

Az eljárás alá vont ügyvéd az előzetes vizsgálat során előterjesztett védekezését a tárgyaláson megismételte és változatlanul tagadta, hogy állításai olyan súlyosak lennének, melyek fegyelmi felelősség megállapításának alapjául szolgálhatnának. Megítélése szerint a levelezésében nem volt alpári, nem volt trágár és nem volt olyan a stílusa, mely egy ügyvédhez méltatlan lenne. Minthogy a bejelentő nem fogadta el az eljárás alá vont ügyvéd azon kérését, hogy az idősebb kollégával magázódjon, és azt kell betartani, sőt még vissza is szól, tükröt kell elé tartani. Álláspontja szerint nincsenek olyan hivatásbeli hagyományok, melyek alapján az ügyvédeknek diplomataként kellene viselkedni. Továbbra is a bejelentő bosszújára hivatkozott a bejelentés benyújtása kapcsán. Nyilvánvalóan mindenki tudatában van annak, hogy az előzetes vizsgálat meghosszabbításának határidejét túllépte a fegyelmi biztos, és azzal is mindenki tisztában van, hogy arra konkrét jogszabályi rendelkezés nincs, hogy ennek a határidő túllépésnek mi a következménye. Az ügyvédi fegyelmi szabályzat csak annyit mond, hogy az ezt követően végzett cselekmények hatálytalanok, kivéve az eljárást lezáró határozat.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a tárgyaláson fenntartotta az eljárást kezdeményező határozatban foglaltakat a tényállás és a minősítés tekintetében is. Azt emelte ki, hogy egy ügyvéd kommunikációja – akár hatóság előtt, akár ügyvédek egymás között – megfelel-e a hivatás hagyományainak és az a kérdés, hogy méltó-e vagy méltatlan ez a fajta kapcsolattartás az ügyvédi hivatás szempontjából. Valóban maró, gúnyos és cinikus, ebben egyetértett az eljárás alá vont ügyvéddel, de összességében és kontextusában is vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy ezek a kifejezések – amik a kolléga nevetlenségére vonatkoznak, a szüleit sértő, a nárcisztikus felsőbbrendűsége utaló kifejezések, az ügyvédjelöltet tudatlannak, nevetlennak, gondolkodást nélkülözőnek tartó – és megnyilvánulások olyanok, amit egy 30 év tapasztalattal rendelkező ügyvédnek az ügyvédséghez, hivatás hagyományaihoz méltóbb módon kellene reagálni. Erre tekintettel végindítványában 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésében indítványozta az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének megállapítását és pénzbírság kiszabását kérte. Ellenezte ugyanakkor a kiszabandó büntetés végrehajtásának felfüggesztését, miután az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson kifejtette és kilátásba helyezte, hogy adott esetben a jövőben is meg fog fogalmazni ilyen levelet, ha valaki vele szemben nem tartja be a magázódás alapvető szabályát.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztos indítványával azonos módon arra a megállapításra jutott, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács a tényállást a rendelkezésére álló okiratok és az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatai alapján állapította meg, egyéb bizonyítás lefolytatását szükségtelennak tartotta, ahogy a bejelentő meghallgatását is. A fegyelmi eljárásnak, így tárgyalásnak nem célja az eljárásban részt vevő személyek közötti feszültségek tovább erősítése vagy mélyítése, kizárólag a lehetséges pontos tényállás megállapítása a feladata, melyhez jelen esetben minden bizonyíték rendelkezésre állt. A Fegyelmi Tanács feladata az eljárás alá vont ügyvéd által a bejelentőhöz intézett gondolatok, mondatok és szavak értelmezése volt, részben azok nyelvtani értelmében és szándékában, másrészt a másik félben kiváltott érzésben. Ez utóbbira választ adott maga a bejelentés, így a bejelentő tárgyaláson való meghallgatása mellőzhetővé vált.

A Fegyelmi Tanács a vita okának feltárása érdekében elengedhetetlennek tartotta az inkriminált kifejezéseket magában foglaló levelezésen túl az egyébként nem szigorúan az ügyre tartozóan a perek és azokban folytatott eljárás, ügyvédi tevékenység megismerését, ugyanis annak kontextusából sem az eset, sem a szöveg nem ragadható ki, mivel téves következtetésekre adhat okot.

Az eljárás alá vont ügyvéd az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésére hivatkozott védekezését, miszerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához jelen esetre nem lehetséges vagy nem az Alaptörvény szerinti értelemben szabad elfogadni.

A 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzata az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól (ÜESZ) preambuluma szerint:

Az ügyvédi hivatás tiszteletben tartása a jogállamiság és a demokrácia elengedhetetlen feltétele a társadalomban. Az európai jogi hivatás széleskörűen elismert és tiszteletben tartott alapelvei nélkülözhetetlenek az igazságszolgáltatás helyes működéséhez, a joghoz való hozzáféréshez és a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesüléséhez. A magyar ügyvédi kar elfogadja és tiszteletben tartja az Európai Ügyvédi Kamarák Tanácsa által elfogadott európai jogi hivatás chartáját, mely az ügyvédi hivatás alapelveit és alapértékeit az alábbiakban határozta meg:

- d) A jogász hivatás méltósága és becsülete, az ügyvéd feddhetetlensége és jó hírneve
- h) Kollégák tisztelete.

Az ügyvédi hivatást gyakorló személyre nem első sorban az Alaptörvény, hanem azzal összefüggésben a hivatásrendi szabályok az irányadóak. Az alapvető etikai szabály pedig nem csupán a jogász hivatás méltósága és becsülete, hanem nyilván ezt megalapozó módon a kollégák tisztelete is egyben. Az ügyvédek jelentős hányada nem pszichológus, ahogy ilyen képzettségre az eljárás alá vont ügyvéd nem hivatkozott.

ÜESZ. 11.8. Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának kerülnie kell az ügyvédi tevékenység másik gyakorlóját, valamint az ügyvédi tevékenység gyakorlóit egyes csoportjait általában sértő megjegyzéseket, valamint a másik ügyvédi tevékenység gyakorló lejárását vagy negatív jellemzését.

ÜESZ. 13.1. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok és más hatóságok tagjaival, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.

ÜESZ. 13.4. Az ügyvédi tevékenység gyakorlóit egymással szemben fokozott igényességgel teljesítik kötelezettségeiket, jó kollegiális kapcsolatot tartanak fenn, ennek körében munkájukat a kölcsönös bizalmon alapuló udvariasság normái szerint végzik.

Az eljárás alá vont ügyvédnek a bejelentőhöz intézett, a vele szemben nem kellő udvariasságot kifejező intelmei nyilván nem maradtak nyom nélkül a bejelentőnél, azonban minden egyéb és más szakmát érintő megállapítás sértő volt a számára.

A Fegyelmi Tanács megítélése szerint az idézett szövegek indokolatlanok és feleslegesek voltak akkor is, ha a bejelentő a büntetőjogban értékelhető eljárási cselekményt hajtott végre és ez az eljárás alá vont ügyvéddel, ügyfelével szemben akár erkölcsileg, akár szakmailag is elviselhetetlennek tűnt. A magyar eljárásjogokban rendelkezésre állnak olyan jogintézmények, melyek megfelelően helyén kezelik a másik ügyvéd sérelmezett magatartását. Ez nem a kollégák egymás közötti feladata, hiszen az ügyvédi etikai szabályzat a fentiek alapján felül írja a szólás- és vélemény szabadság terjedelmét.

Az Alkotmánybíróság (13/2014. (IV.18.) AB határozat) kifejtése szerint nem bizonyos gondolatok, vélemények, eszmék vagy értékek, hanem maga a véleménynyilvánítás lehetősége élvezi az alkotmányos védelmet.

Összevetve a fent idézett hivatásrendi normát a tényállási idézetet tartalmazó elemeivel, a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi vétséget valósított meg azáltal, hogy a bejelentővel, mint kollégájával szemben sértő kijelentéseket használt. Az ilyen megnyilatkozás (a neveltetésre utalás, a nárcisztikus kifejezéssel illetés és annak kifejtése szakirodalommal erősítve stb.) nem méltó az ügyvédi hivatáshoz abban az esetben sem, amennyiben nem nyilvános fórumon, hanem zárt rendszeren belül történik a közlés. (ÜESZ 13.1. és 13.4.) A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága nem korlátlan még kollégák egymás közötti kapcsolatában sem. Minthogy közügynek nem minősíthető az eljárás alá vont ügyvéd magatartása, nem áll a véleménynyilvánítás szabadságának védelme alatt. Az eljárás alá vont ügyvéd által tett kijelentés (pl. ösztönös neveltlenség és tudatlanság, nárcisztikus személyiség stb.) értékítéletet tartalmazó véleménynyilvánításnak, nem pedig tényállításnak tekintendő, melynek hangneme a Karban nem megengedhető.

Ezt fogalmazza meg a 2017. évi LVXXX t. (Üttv.) 1. § (3) bekezdése: Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

A törvény keretrendelkezéseinek kiegészítésére szolgál a 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzata az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól (ÜESZ), melyben előírt rendelkezések a kar minden tagjára irányadóak és általuk is alkalmazandóak.

ÜESZ. 11.8. Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának kerülnie kell az ügyvédi tevékenység másik gyakorlóját, valamint az ügyvédi tevékenység gyakorlóit egyes csoportjait általában sértő megjegyzéseket, valamint a másik ügyvédi tevékenység gyakorló lejáratását vagy negatív jellemzését.

Az adott ügyvéd saját érzelmi megítélése, hogy az értékítélete szerint számára idegen, a nem a saját elvárásainak megfelelő őt megszólító nála fiatalabb, ügyvédként nem praktizáló ugyancsak férfi kolléga elfogadhatatlan kommunikációt választ. A peres eljárásokban ellenfelet képviselő ügyvéd azonban nincs abban a pozícióban, hogy akár nevelési céllal is pszichológiai tanulmányok közlésével minősítse, esetleg családjának bevonásával is. Amennyiben sértő volt az eljárás alá vont ügyvéd számára a bejelentő vele szemben alkalmazott megszólítása, ha nevelési céllal is, más utat választhatott volna a probléma megoldására. Elfogadhatatlannak és megengedhetetlennek tartja a Fegyelmi Tanács az ügyvédek közötti kommunikációban az eljárás alá vont ügyvéd kioktató hangnemét, mivel az már meghalad minden helyben szokásos szólásmondást is.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kommunikációja egyértelműen sértő volt a bejelentő felé, különös tekintettel a bejelentő negatív jellemzésére.

ÜESZ. 13.4. Az ügyvédi tevékenység gyakorlóit egymással szemben fokozott igényességgel teljesítik kötelezettségeiket, jó kollegiális kapcsolatot tartanak fenn, ennek körében munkájukat a kölcsönös bizalmon alapuló udvariasság normái szerint végzik.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy - bármi is annak eredője -, a kollegiális kapcsolatnak kiegyensúlyozottnak és udvariasnak kell maradnia. Ennek hiányában az ügyvédi kar egysége és tekintélye csorbát szenved, mely az ügyvédi hivatás lejáratását eredményeztetheti.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentővel szemben tanúsított magatartásával (magánlevelezésével) megsértette a hivatásrend működését megalapozó etikai szabályokat, mely az Üttv. 107. § a) pontjába ütköző eljárásnak minősül, így ezáltal 1 rb szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

A Fegyelmi Tanács az Üttv. 108. § a) pontja szerint az írásbeli megrovás büntetést szabta ki az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, miután ezt találta arányban állónak a megállapított jogsérelemmel.

A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményt nem észlelt. Enyhítő körülményként értékelte azt a tényt, hogy a bejelentő sem tanúsította a tőle elvárható ugyancsak megtisztelő és udvarias hangot, valamint, hogy a bejelentő bejelentése mögött álló peres eljárásokban viselt képviseleti magatartása is hagy kivetnivalót. Enyhítő körülményként értékelte továbbá az eljárás alá vont ügyvéd családi környezetében tanúsított közreműködését.

Az átalányköltség tárgyában a Fegyelmi Tanács a FESZ 40.2. a.) pontja alapján határozott.

A Fegyelmi Tanács külön is felhívja az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja szerint nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akinek az ügyvédi kamarával szemben legalább a kamarai szabályzatban megfogalmazott mértékű lejárt tagdíjtartozása vagy végrehajtható kamarai tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívásra sem egyenlítette ki, míg az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontja alapján a területi kamarai tagságot a kamara megszünteti, ha a kamarai tag az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból adódó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem egyenlítette ki.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. július 8. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa – 2025. F. 128.)